

Sygn. akt I NSW 5932/20

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi M.J.

o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt I NSW (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 6 lipca 2021 r.,

w przedmiocie wniosku skarżącego o sporządzenie uzasadnienia postanowienia,

postanawia:

odrzuć wniosek o uzasadnienie postanowienia.

UZASADNIENIE

M. J. (dalej: Skarżący) pismem z 29 października 2020 r. wniósł do Sądu Najwyższego wniosek o uzasadnienie postanowienia z dnia 27 lipca 2020 r. w sprawie o sygn. akt I NSW 4977/20 w przedmiocie odrzucenia wniosku o wyłączenie od orzekania Sędziów Sądu Najwyższego: Antoniego Bojańczyka, Leszka Boska, Dariusza Czajkowskiego, Pawła Czubika, Tomasza Demendeckiego, Marka Dobrowolskiego, Joanny Lemańskiej, Marcina Łochowskiego, Janusza Niczyporuka, Adama Redzika, Marka Siwka, Ewy Stefańskiej, Aleksandra Stępkowskiego, Marii Szczepaniec, Krzysztofa Wiaka, Jacka Widło i Grzegorza Żmija oraz oddalenia wniosku o wyłączenie Sędziów Sądu Najwyższego w pozostałym zakresie.

Skarżący wskazanym wyżej pismem z 29 października 2020 r. wniósł nadto ponowny wniosek o wyłączenie od orzekania Sędziów Sądu Najwyższego w przedmiocie skargi o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem z 31 lipca 2020 r. w sprawie o sygn. akt I NSW 4977/20, którym Sąd Najwyższy pozostawił bez dalszego biegu protest wyborczy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

M. J. złożył wniosek o uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2020 r. wydanego na podstawie art. 50 k.p.c. w zw. z art. 52 k.p.c.

Tego rodzaju postanowienie Sądu Najwyższego nie podlega uzasadnieniu, co wynika z treści art. 357 § 2¹ k.p.c. W konsekwencji wniosek Skarżącego podlega odrzuceniu na podstawie art. 391 § 1, art. 361 w zw. z art. 328 § 4 k.p.c. jako niedopuszczalny.

Odnosząc się teraz do ponownego wniosku o wyłączenie od orzekania Sędziów Sądu Najwyższego wyjaśnić należy, że został on w istocie złożony na podstawie art. 53¹ k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem prawa „Niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie sędziego: złożony po raz kolejny co do tego samego sędziego z powołaniem tych samych okoliczności” (art. 53¹ § 1 ust. 2 k.p.c.). Wskazać zatem należy, że celem powołanej regulacji prawnej jest zapobieganie nadużywaniu instytucji wyłączenia sędziego przez składanie notorycznych wniosków w tym zakresie. Wprowadzenie uproszczonego sposobu odnoszenie się do wniosków już wcześniej rozstrzygniętych, opartych na tych samych przesłankach ma wypełnić lukę powstałą po derogacji art. 53 k.p.c. (uznanego za niezgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP wyrokiem TK z 11 grudnia 2002 r., SK 27/01, OTK-A 2002, nr 7, poz. 93). Za utrwalone należy uznać więc orzecznictwo ukształtowane w stanie prawnym przed nowelizacją stwierdzające, że wielokrotne składanie wniosków o wyłączenie sędziego, opartych na tych samych zarzutach, niedających się zweryfikować i w sposób oczywisty godzących w powagę sądu, jest nadużyciem praw procesowych (postanowienie Sądu Najwyższego z 16 czerwca 2016 r., V CSK 649/15, OSNC 2017, nr 3, poz. 37). Uznanie wniosku za niedopuszczalny na podstawie art. 53¹ § 1 pkt 1 i 2

nie prowadzi natomiast do jego odrzucenia, ponieważ ustawodawca – podobnie jak w art. 350¹ – posłużył się formułą jego pozostawienia w aktach sprawy bez podejmowania żadnych dalszych czynności na podstawie art. 53¹ § 2 k.p.c.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.